

[Bente Juncker]

kunne opleve en udvikling, der betyder, at en større del af den samlede indsats kan placeres her.

Men det er vigtigt at understrege, at uden medvirken fra arbejdsmarkedets parter vil en indsats være umulig. Erfaringerne viser også, at de fleste fremskridt på arbejdsmiljøområdet er sket i enighed mellem parterne. Det vil forhåbentlig også være tilfældet i fremtiden.

I redegørelsen peges der herudover på en række andre forhold, der kan skabe grundlag for et bedre miljø og bedre produktionsmuligheder. Det drejer sig om udarbejdelse af nye regler, og vi er i CD meget enige i, at sådanne regler bør være forståelige og opfattes positivt både af medarbejdere og af virksomheder, gerne hvor virksomhederne selv er med til at finde de rigtige løsninger.

Men også Arbejdstilsynets virksomhed må løbende tilpasses udviklingen. Tilsynets opgave i fremtiden som rådgiver og vejleder må efter CDs opfattelse gerne prioriteres højere end rollen som kontrollant, ligesom Tilsynets samarbejde med andre myndigheder bør udbygges.

Redegørelsens bemærkninger om forskningens betydning for den videre udvikling på området har vi stor sympati for, ligesom uddannelsen må rette sig mod virksomhederne og Tilsynets arbejde. Naturligvis bør andre institutioner, der beskæftiger sig med disse spørgsmål, også inddrages, både når der er tale om forskning og om uddannelse.

Hvad det internationale samarbejde angår, finder CD, at vi gennem EF-samarbejdet kan være med til at give ting videre til vore partnere. Vi er ikke bekymrede for, at vi skal blive blokeret af EF. Samtidig skal vi nok erkende, at vi her i landet kan lære af andre lande.

Jeg skal til afslutning sige, at vi kan tilslutte os ministerens konklusioner: at et højt niveau for arbejdsmiljøet vil være til gavn for virksomhederne, hvad angår konkurrenceevne og produktudvikling. Vi finder, at der med denne redegørelse og debatten herom er lagt op til bred enighed om at fremme arbejdsmiljøet til gavn for medarbejdere og virksomheder i både den private og den offentlige sektor.

Dohrmann (FP):

Heldigvis er det sådan i dag, at på langt, langt de fleste arbejdspladser gøres der virkelig store anstrengelser for at skabe det bedste mulige miljø. Der findes også steder – vi har jo set tilfælde – hvor forholdene ikke kan betegnes som tilfredsstillende, og det skal naturligvis ændres. Men disse enkeltstående tilfælde må ikke give anledning til, at man forsøger at lægge hele erhvervslivet for had.

Der findes mange – det gælder også organisationer, såvel lønmodtager- som arbejdsgiverorganisationer – som har gjort et godt og prisværdigt arbejde, en god indsats for at forbedre miljøet, og det er naturligvis sket ud fra den konstatering, at et godt miljø giver gode arbejdsvilkår, god produktion osv.

Arbejdstilsynet har i mange, mange tilfælde gjort en god indsats, især hvad angår vejledning og rådgivning, ved at rette de forhold, som nødvendigvis bør påtales, og som måske ikke så meget i dag, men i hvert fald tidligere mange gange ikke blev vurderet rent risikomæssigt.

Jeg mener, at dansk arbejdsmiljøpolitik i dag må betegnes som nogenlunde tilfredsstillende, men jeg mener også, det skal siges, at det gode miljø først og fremmest er skabt ude på de enkelte virksomheder og ikke så meget ved hjælp af de debatter og vedtagelser, der har været her i Folketinget.

Det er dog ikke den rene idyl. Det er ofte, at virksomheder – det gælder ikke bare ejerne, det gælder også medarbejderne – støder ind i nogle bureaukratiske regler. Derfor tror jeg, at ministeren på et eller andet tidspunkt skulle sætte en undersøgelse i gang vedrørende nogle af de ting, som virkelig irriterer folk. Det gælder småjusteringer. Vi har hørt nævnt her i dag loftshøjder og lign., og der kunne nævnes flere eksempler. Derfor tror jeg, at der ligger en opgave i at vurdere hele området og få det mest bagatelagtige væk. Det forekommer at være bagateller, men ude på de enkelte steder kan det godt have temmelig stor betydning. Lad os få det luget væk, og lad os beholde alt det, der fremmer et godt arbejdsmiljø.

Det har ikke været så slemt under debatten her i dag, men jeg mener, at det somme tider har været lidt hårdere fremført; der har været visse tendenser til ligesom at skabe et stort modsætningsforhold mellem arbejdsgivere og lønmodtagere. Jeg tror egentlig ikke, uoverensstemmelserne er så store, når man